

29 IUNIE

**PARACLISUL
SF. APOSTOL
PAVEL**

PARACLISIER-GR

29 ΙΟΥΝΙΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον,
μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ ἐξῆς· Ἦχος δ'. Ὁ
ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀκρότης* καὶ τοῦ Σωτῆρος
ἐνθεώτατος μύστης,* ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε δεόμεθα,*
Παῦλε παμμακάριστε,* ἐκλογῆς θείας σκεῦος,* ὅπως
λυτρωθῆμεν* πειρασμῶν καὶ κινδύνων* καὶ τῆς
μελλούσης τύχοιμεν ζωῆς,* οἱ προσιόντες* τῇ θείᾳ
πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν πότε, Θεοτόκε.

**Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Αἶτει
μοι Παῦλε, θείαν ἀκτῖνα. Γερασίμου.**

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀκτῖσι λαμπόμενος θεϊκαῖς* ἀπόστολε Παῦλε* τοῦ
νοός μου τὸν σκοτασμόν* ταῖς σαῖς φωτοφόροις
ἰκεσίαις* καὶ τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην διάλυσον.

Ἰλύος με καθαρὸν μοχθηράς* παθῶν ἀκαθάρτων* καὶ ποικίλων ἀμαρτιῶν* τοῖς ρείθροις τῶν θείων πρεσβειῶν σου* οὐρανοφοῖτα ἀπόστολε ἔνδοξε.

Τὸν πάντων δεσπότην καὶ λυτρωτὴν* ὡς ἔχων μεγίστην* παρρησίαν ὑπὲρ ἡμῶν* ἰκέτευε Παῦλε θεηγόρε* πάσης ρυσθῆναι ἡμᾶς περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη αἱμάτων σου ἐξ ἀγνῶν* ὁ πᾶσι τὸ εἶναι* παρεχόμενος ὡς Θεός* ὃ πρέσβευε πάναγνε παρθένε* ἀμαρτιῶν μου καθάραι τὸν βόρβορον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰδὼν φῶς μέγα Παῦλε* φωνῆς Χριστοῦ ἤκουσας* καὶ κλητὸς ἀπόστολος ὠφθης* θείῳ βουλήματι* ὅθεν ἐνίσχυσον* ἡμᾶς φωνῆς εἰσακούειν* θείων διατάξεων* ψυχῆς θερμότητι.

Μυστηρίων ἁγίων* μύστης σοφὸς γέγονας* ὅθεν μετανοίας πρὸς τρίβον* ὁδηγεῖ πάντοτε* Παῦλε πανεύφημε* διὰ ζωῆς ἐναρέτου* τοὺς πιστῶς προστρέχοντας* τῇ ἀντιλήψει σου.

Ὀλοτρόπως τῷ πλάνῳ* ὑποταχθεὶς γέγονας* σκεῦος ἀμαρτίας ἀπάσης* νοεῖ ἀγνώμονι* σὺ οὖν με λύτρωσαι* ὡς ἐκλογῆς Χριστοῦ σκεῦος* Παῦλε παμμακάριστε* χειρῶν τοῦ δράκοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα* καὶ τοῦ παντὸς αἴτιον* τέτοκας ἀφράστως παρθένε* κόσμον καινίζοντα* διὸ

ἐγκαίνισον* ἐν τῇ ἀθλίᾳ ψυχῇ μου* πνεῦμα
καθαρότητος* καθικετεύω σε.

Διάσωσον* οὐρανοβάμον ἀπόστολε θεῖε Παῦλε*
χαμαιζήλων ἐπιφορῶν καὶ κακώσεων* τοὺς
προσιόντας τῇ θεῖα σου προστασίᾳ.

Ἐπίβλεπον* ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε* ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν* ὡς ἄρρηκτον
τεῖχος καὶ προστασίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν* τὴν κλήσιν Παῦλε ἔνδοξε*
ἐδείχθης Χριστοῦ* ἀπόστολος θεόληπτος* διὸ κάμῃ
ἀνύψωσον* γενηρῶν φρονημάτων πρεσβείᾳ σου * καὶ
θεϊκὸν μοι αἰτεῖ φωτισμόν* ὡς πλήρης φωτὸς τοῦ
θεοῦ πνεύματος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Παθημάτων καὶ θλίψεων* καὶ ἐπηρειῶν πικρῶν τοῦ
ἀλάστορος* ἀνωτέρους Παῦλε φύλαττε * τοὺς
εἰλικρινῶς σὲ μακαρίζοντας.

Ἀσθενείαις τρυχόμενος* ταῖς κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα
προστρέχω σοι* ἵνα εὕρω Παῦλε ἰᾶσιν* ἣν μοι δίδου
θᾶπτον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ὑψιβάμων γενόμενος* καὶ οὐρανοφοίτης Παῦλε
ἀπόστολε* χαμαιζήλων με ἀπάλλαξον* ἐννοιῶν καὶ
λόγων τε καὶ πράξεων.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαί με πανάμωμε, * έκ τῆς μοχθηρίας τοῦ παναλάστορος* τῆ ἀμάκω προστασία σου* καὶ εἰρήνην δίδου τῆ καρδιά μου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐπίδε ἡμῖν* οὐρανόθεν Παῦλε ἔνδοξε* καὶ παράσχου ὡς θεράπων τοῦ Χριστοῦ* τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν δεομένων σου.

Θραῦσον τοῦ ἐχθροῦ* καθ' ἡμῶν τὰ μηχανήματα* ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ἀληθεῖ* κατευθύνων τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀπόστολε.

Ἐχων πρὸς Χριστόν* παρρησίαν πολλὴν ἅγιε* ὡς ἀπόστολος αὐτοῦ θεοειδῆς* ἡμῖν ἴλεων αὐτὸν Παῦλε ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον.

Ἰασαί ἀγνή* τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν* καὶ ἀπάσης ἐργασίας πονηράς* καὶ κακίστης συνηθείας με ἀπάλλαξον.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἀκτῖσι*λελαμπρυσμένος ταῖς θείαις* σκότασμου ἀμαρτιῶν πολυτρόπων* καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων καὶ πόνων* ἀπάλλαξόν με ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν* ὧ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς*ὡς προστάτης μου θεῖος καὶ ἔφορος.

Ναμάτων*πνευματικῶν πεπλησμένος* θεῖε Παῦλε ἐκ πηγῶν σωτηρίου* τὸ τῆς ἀφέσεως βλῦσόν με ὕδωρ*

καὶ γλυκασμὸν θεϊκῆς ἀγαθότητος* ταῖς
εὐπροσδέκτοις σου λιταῖς* πρὸς Χριστὸν τὸν
φιλάνθρωπον Κύριον.

Ἀπαύστως* ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου* χειμαζόμενος
ματαιαῖς φροντίσι* πρὸς τὴν γαλήνην τὴν σὴν
καταφεύγω* καὶ ἐκβοῶ σοι ὦ Παῦλε ἀπόστολε*
κυβέρνησόν με ἀσφαλῶς* πρὸς λιμένα τοῦ θείου
θελήματος.

Θεοτοκίον.

Κινδύνοις* κλυδωνιζόμενος πλείστοις* ἐκ πολλῶν
ἀμαρτιῶν μου ὁ τάλας* ἐπικαλοῦμαι τὴν σὴν
προστασίαν* καὶ ἀνακράζω σοι κόρη πανύμνητε* τὰ
κύματα τὰ χαλεπά* τῶν πολλῶν πειρασμῶν μου
κατεύνασαν.

Διάσωσον* οὐρανοβάμον ἀπόστολε θεῖε Παῦλε*
χαμαιζήλων ἐπιφορῶν καὶ κακώσεων* τοὺς
προσιόντας τῇ θεῖα σου προστασίᾳ.

Ἄχραντε* ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως* ἐπ’
ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον* ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

**Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν
αἱμάτων σου.**

Ὡς εὐσεβείας φωστὴρ καὶ διδάσκαλος* καὶ
ἀποστόλων λαμπρὸν ἀκροθίνιον* ἡμῖν εὐμενίζου
ἐκάστοτε* τὸν πάντων κτίστην Χριστὸν Παῦλε ἔνδοξε,*
ὡς ἂν θεῖον ἔλεος εὐρωμεν.

Προκειμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἴκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.*

Στίχος: *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.*

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος: *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός..*

Παῦλε παμμακάριστε* τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα* ὄργανον θεόπνευστον* τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ πολύφωνον* τῶν πολλῶν θλίψεων* κόπασον τὸν σάλον* τὸν συνέχοντά με Ἄγιε* καὶ παύλαν δίδου μοι* τῶν ὀδυνηρῶν περιστάσεων* εἰρήνην μοι αἰτούμενος* καὶ παραπτωμάτων συγχώρησιν* ὡς πλούτων μεγίστην* θεόφρον παρρησίαν πρὸς Χριστόν* ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε* ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὴν μεγίστην σου χάριν* ἐφαπλῶν μὴ ἐλλίπης ἡμῖν ἀπόστολε* ὡς ἂν τῶν βουλευμάτων* ρυώμεθα τοῦ πλάνου* οἱ ἐν πίστει κραυγάζοντες* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν* Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰατὴρ νοσημάτων* ψυχικῶν ἀνεδείχθης Παῦλε, τῷ λόγῳ σου* διὸ κάμει νοσοῦντα* κατὰ ψυχὴν καὶ

σῶμα* ἴασαί με κραυγάζοντα·* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν*
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομοθέτης ἐδείχθης* τῆς ζωῆς τῆς ἁγίας ἐν θείῳ
πνεύματι·* διὸ τροποῦμένον με* τῆς ἁμαρτίας νόμῳ
με ἔλκυσον* πρὸς βιοτὴν καθαρὰν* Παῦλε Κυρίου
στόμα.

Θεοτοκίον.

Ἀειπάρθενε κόρη* ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν
κυήσασα* σαρκὸς μου τὰς ὀδύνας* καὶ τῆς ψυχῆς τὰ
πάθη* θεραπεύσασα σῶσόν με* εὐλογημένη ἀγνή*
ἵνα σὲ μακαρίζω.

Ῥδὴ η΄. Τὸν βασιλέα.

Γνῶσιν μοὶ δίδου* τῆς ἀληθοῦς μετανοίας* Παῦλε
ἔνδοξε ὡς τῆς ἀγάπης μύστης* ἵνα ἐναρέτως* Χριστῷ
εὐαρεστήσω.

Ἐκ τῆς σῆς γλώττης* τῆς σωτηρίας τὸ νέκταρ* Παῦλε
ἔνδοξε πνεύματι θείῳ βλύζει* ὄθεν γλύκανόν μου*
τὴν τῆς ψυχῆς πικρίαν.

Ῥώμην μοὶ δίδου* καταπατεῖν τοῦ Βελίαρ* Παῦλε
ἔνδοξε ἰσχὺν τὴν ὀλεθρίαν* καὶ ἐν μετανοίᾳ* ἀνύειν
τὴν ζωὴν μου.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων δόξα* θεοκυῆτορ παρθένε* ἀδοξίας με
παθῶν τῶν ἀκαθάρτων* λύτρωσαι καὶ σῶσον* τὸν σὸν
ἀχρεῖον δοῦλον.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σοφία τῶν σῶν λόγων* σοφισον τὸν νοῦν μου* καταπατεῖν τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα* καὶ ἐν σοφίᾳ ἀνύειν Παῦλε τὸν βίον μου.

Ἰλύος ἀμαρτίας* κάθαρον τὸν νοῦν μου* πρεσβευτικάῖς σου ἀρδεΐαις ἀπόστολε* ὡς ἂν ἐκφύγω τοῦ πλάνου πᾶν ἐπινόημα.

Ὁ μέγας τοῦ σωτῆρος* μύστης θεΐε Παῦλε* μυσταγωγείσθαι τῷ λόγῳ σου σθένωσον* πρὸς σωτηρίαν τοὺς πόθῳ σὲ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Υδάτων ἀπωλείας* ῥῦσαί με Παρθένε* ἢ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῖν τέξασα* καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕδωρ τὸν νοῦν μου ἴθυνον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀποστόλων ἢ καλλονή* Παῦλε θεηγόρε* τοῦ Σωτῆρος μυσταγωγέ* ἐκλογῆς Κυρίου* σκεῦος δεδοξασμένον* καὶ πάσης Ἐκκλησίας* θεΐε διδάσκαλε.

Ἦκουσας ἐξ ὕψους θείας φωνῆς* Παῦλε σὲ καλούσης* μαθητείαν πρὸς ἱεράν* μαθητῆς πυρίνουσ* ἐντεῦθεν ἀνεδείχθης* Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου* λόγοις καὶ πράξεσιν.

Ἥλιος ὡς μέγας καὶ φαεινός* ἔλαμψας τῷ κόσμῳ* διατρέχων πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει* λαοὺς καταφωτίζεις* κηρύγματος τῇ αἴγλῃ* Παῦλε Ἀπόστολε.

Βρύει σου ἡ γλῶσσα ρεῖθρα ζωῆς* τοῦ Εὐαγγελίου*
τὰ διδάγματα τὰ σεπτὰ* καὶ καταποτίζει* τὰς λογικὰς
ἀρούρας* πρὸς θεῖαν εὐκαρπίαν* Παῦλε Ἀπόστολε.

Ἦνυσας ἀγῶνας ὑπερφυεῖς* ὑπὲρ τῆς ἀγάπης* τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ* καὶ ἐν Ῥώμῃ Παῦλε* ἐτέλεσας
τὸν δρόμον* τμηθεὶς σου τὸν αὐχένα* τὸν ἱερώτατον.

Παῦλε τῶν ἀρρήτων μυσταγωγέ* Ἀποστόλων δόξα*
καθικέτευε ἐκτενῶς* ἄφεσιν παισμάτων* καὶ φῶς
θεῖον διδόναι* παρὰ Χριστοῦ τοῖς πόθῳ* σέ
μακαρίζουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ
ἀπόλυσις μεθ' ἧν τὸ ἐξῆς· Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Παῦλε Ἀποστόλων καλλονή* τοῦ Εὐαγγελίου ὁ
κῆρυξ* ὁ ἐνθεώτατος* στόμα τὸ πολύσοφον* Χριστοῦ
τοῦ πάντων Θεοῦ* μὴ ἐλλείπης δεόμενος* ὑπὲρ τῶν ἐν
πίστει* προσιόντων Ἁγιε*τῆ προστασία σου* ὅπως
συμφορῶν καὶ κινδύνων* καὶ πολυειδῶν
συμπτωμάτων* ἄτρωτοι ἐν βίῳ διαμένωμεν.

Δίστιχον.

*Πρόσχες, Παῦλε ἔνδοξε, τῆ νῦν δεήσει
Τοῦ Γερασίμου καὶ δίδου τὴν σὴν χάριν.*